

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Insolvens Og Konkursbehandling](#) > Portugal

Insolvens og konkursbehandling

 Portugal

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Indledende bemærkning:

Retsgrundlaget for oplysningerne i dette dokument er fastsat i loven om insolvens og rekonstruktion (Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas), der blev godkendt ved lovdekret nr. 53/2004 af 18. marts 2004 og senest ændret ved lovdekret nr. 57/2022 af 25. august 2022, som i det følgende benævnes ved den portugisiske forkortelse CIRE.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling kan indledes mod enhver fysisk eller juridisk person og boer ved arv før afkald på eller accept heraf, foreninger, der ikke har status som juridisk person, og særlige kommissioner, civilretlige selskaber, kommercielle selskaber eller civilretlige selskaber, der har en kommerciel form, frem til datoen for den endelige registrering af den kontrakt, hvorved de er stiftet, kooperativer forud for registreringen af deres stiftelse, individuelle selskaber med begrænset ansvar, ethvert andet selvstændigt bo (artikel 2, stk. 1, litra a)-h), i CIRE).

Offentlige juridiske personer og offentlige selskaber, forsikringselskaber, kreditinstitutter, finansielle selskaber, investeringsselskaber, der leverer tjenesteydelser, som indebærer holdingfonde eller værdipapirer tilhørende tredjemand, og institutter for kollektiv investering, kan ikke være genstand for en insolvensbehandling, idet insolvensbehandling er uforenelig med de særordninger, der er fastsat for sådanne enheder (artikel 2, stk. 2, i CIRE).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Hvis en skyldner ikke kan opfylde alle sine forfaldne forpligtelser (artikel 3 i CIRE).

Insolvensbehandling har til formål at fyldestgøre fordringshaverne på den måde, der er fastsat i en insolvensplan, eller, når dette ikke er muligt, ved at likvidere skyldners aktiver og fordele indtægterne mellem fordringshaverne (artikel 1, stk. 1, i CIRE).

Når en virksomhed befinder sig i en vanskelig økonomisk situation eller i en situation med umiddelbart forestående insolvens, kan den anmode retten om en særlig revitaliseringsprocedure (artikel 17-A til 17-I i CIRE).

Når en skyldner af en hvilken som helst anden art befinder sig i en vanskelig økonomisk situation eller i en situation med umiddelbart forestående insolvens, kan den pågældende skyldner anmode retten om en særlig betalingsaftaleprocedure (artikel 222-A til 222-I).

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at

insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkursmassen omfatter alle skyldnerens aktiver på datoen for konkursens erklæring.

Konkursmassen omfatter også aktiver og ejendomsrettigheder, der kan konverteres til kontanter, som vedkommende erhverver under insolvensbehandlingen, såsom ejendomsrettigheder, brugsrettigheder og ejendomsforbehold (artikel 46, stk. 1, i CIRE).

Hvis skyldneren er gift i henhold til en fælles formueordning, omfatter konkursmassen også vedkommendes andel af parrets fælles aktiver.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

I konkursdekretet kan det fastslås, at konkursmassen skal forvaltes af skyldneren, i tilfælde af at en virksomhed indgår i konkursmassen (artikel 223 i CIRE), på de betingelser, der er fastsat i CIRE's artikel 224.

Insolvensbehandleren udpeges af dommeren (artikel 52, stk. 1, i CIRE). Denne spiller en afgørende rolle og sikrer den korrekte afvikling af insolvensbehandlingen.

Ud over andre tildelte opgaver er det insolvensbehandlerens ansvar at forberede betalingen af den insolvente parts gæld med konkursmassen, at fremme salget af de aktiver, der udgør konkursmassen, med henblik på at fordele provenuet til fordringshaverne, at forsvare og bevare den insolvente parts rettigheder og at sikre, at virksomheden fortsætter driften, hvor det er relevant, idet det så vidt muligt undgås at forværre vedkommendes økonomiske situation (artikel 55, stk. 1).

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Fordringer mod konkursboet kan modregnes i gæld til konkursboet, såfremt betingelserne i CIRE's artikel 99 er opfyldt.

Denne ordning gør det muligt for en fordringshaver at modregne sin fordring i gæld til konkursboet og dermed ophæve tilgodehavender gensidigt. Fordringshaveren får således sit tilgodehavende tilbagebetalt uden at skulle betale sin gæld til boet og skal således ikke konkurrere med de øvrige fordringshavere.

Det skal fremme betalinger, samtidig med at krydsbetalinger undgås.

Ud over den generelle regel i CIRE's artikel 99 giver andre lovbestemmelser mulighed for modregning: artikel 102, stk. 3, litra e), artikel 154, stk. 1, artikel 242, stk. 3, og artikel 286 i CIRE.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Virkningerne af insolvens på løbende aftaler, som skyldneren er part i, afhænger af aftalens art og fremgår af navnlig af CIRE's artikel 102-119.

Det generelle princip er, at bilaterale aftaler (som skaber forpligtelser mellem de to parter) altid overholdes, idet de vilkår, der er aftalt mellem parterne, opretholdes.

Hvis aftalen på datoen for konkurserklæringen ikke er blevet opfyldt fuldt ud, suspenderes opfyldelsen, indtil insolvensbehandleren afgiver en opfyldelseserklæring eller afviser aftalen (CIRE's artikel 102, stk. 2). Hvis insolvensbehandleren afviser opfyldelsen af aftalen, har ingen af parterne ret til tilbagelevering af det, der er ydet (CIRE's artikel 102, stk. 3).

F.eks.:

- købs- og salgsaftale med ejendomsforbehold (i tilfælde af sælgerens konkurs): Den anden part kan kræve aftalen overholdt, hvis genstanden allerede var leveret på datoen for konkursens erklæring (artikel 104, stk. 1, i CIRE)

- gældsbrøvsaftale (i tilfælde af sælgerens konkurs): Det er ikke muligt at nægte at overholde aftalen i henhold til gældsbrøvet med reelle virkninger, hvis genstanden allerede er overdraget til den køber, som har underskrevet gældsbrøvet (f.eks. hvis sælgeren allerede har overdraget nøglen til en genstand til køberen) – artikel 106, stk. 1, i CIRE.

Hvis skyldneren har foretaget handlinger, der påvirker konkursboet (dvs. alle handlinger, der mindsker, forpurrer eller forhindrer kreditorernes tilbagebetaling) inden for to år forud for datoen for konkurserklæringen, kan sidstnævnte ophæves i henhold til bestemmelserne i CIRE's artikel 120 ff.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Konkursens erklæring medfører navnlig suspension af enhver fuldbyrdelsesprocedure eller foranstaltning, der er indledt af fordringshavere, som har indvirkning på konkursboets aktiver og forhindrer, at fuldbyrdelsesprocedurer indledes eller videreføres af den insolvente parts fordringshavere (artikel 88, stk. 1, i CIRE). Hvis den insolvente persons gæld således kan gøres til genstand for udlæg, suspenderes denne ved konkurserklæringen.

Fuldbyrdelsessager, der er suspenderet, opløses, med hensyn til den insolvente part, så snart konkursen er blevet erklæret, og insolvensbehandlingen er afsluttet som følge af gennemførelse af den endelige fordeling eller en utilstrækkelig konkursmasse (artikel 88, stk. 3, i CIRE).

Konkursens erklæring medfører, at alle den insolvente parts forpligtelser, der ikke er omfattet af suspensive betingelser, forfalder til omgående betaling (artikel 91, stk. 1, i CIRE).

Udstedelsen af konkursdekretet medfører suspension af alle forældelsesfrister, hvilket skyldner kan anfægte under behandlingen (artikel 100, stk. 1, i CIRE).

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Når skyldner er erklæret konkurs, knyttes alle sager, hvor der foretages undersøgelser af konkursboets aktiver, indledt mod skyldneren, til insolvensbehandlingen, forudsat at insolvensbehandleren anmoder herom, når det er hensigtsmæssigt i forbindelse med insolvensbehandlingen (artikel 85, stk. 1, i CIRE). Insolvensbehandleren træder i alle tilfælde i stedet for den insolvente part, uanset den anden parts samtykke (artikel 85, stk. 3, i CIRE).

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Fordringshavere i konkursboet er aktivt involveret i processen og skal gøre deres tilgodehavender gældende inden for den frist, der er fastsat i dommen, som ikke må overstige 30 dage (artikel 36, stk. 1, litra j), og artikel 128, stk. 1, i CIRE).

Fordringshavere i konkursboet er alle fordringshavere med fordringer mod den insolvente parts ejendom, eller som er sikret ved aktiver, der indgår i konkursboet, som ligger forud for erklæringen.

Fra erklæringen af konkursen foretages alle betalinger til fordringshaverne i forbindelse med insolvensbehandlingen, hvilket forhindrer, at der indledes og fortsættes en fuldbyrdelsesforanstaltning mod konkursboet.

Fordringshaverne har derfor ret til at deltage i mødet for kreditorer i henhold til CIRE's artikel 72, stk. 1.

Fordringer giver én stemme for hver euro eller brøkdel heraf, hvis sådanne fordringer allerede er anerkendt ved en endelig afgørelse i det bilag, der bekræfter og rangordner fordringerne eller i forbindelse med en senere kontrol, eller hvis fordringshaveren kumulativt opfylder betingelserne i artikel 73, stk. 1, litra a) og b), i CIRE.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Insolvensbehandleren kan anvende eller råde over konkursboets aktiver i overensstemmelse med bestemmelserne i CIRE's artikel 149, 150, 157 og 158:

Salg af aktiver fra konkursboet er en væsentlig transaktion med henblik på fyldestgørelse af fordringer, hvis ansvar og kompetence ligger hos insolvensbehandleren, som i denne henseende frit kan vælge.

Når konkursdekretet er udstedt, og bedømmelsesmødet er afholdt, sælger insolvensbehandleren omgående alle beslaglagte aktiver i konkursboet, forudsat at fordringshaverne ikke har modsat sig et sådant salg på bedømmelsesmødet (artikel 158, stk. 1, i CIRE).

Fordringshavere, der råder over en reel garanti med hensyn til de aktiver, der skal overføres, skal konsulteres om, hvilken type overførsel der er tale om, og oplyses om den faste grundværdi og prisen for den påtænkte overførsel. De kan på visse betingelser tilbyde en direkte erhvervelse af aktiverne eller gennem en tredjepart (CIRE's artikel 164, stk. 2 og 3).

Indtægter fra overførsel af aktiver, bortset fra værdier, der udelukkende er forbeholdt løbende administrationsomkostninger, skal indsættes på en konto, som bobestyreren har anordnet i et kreditinstitut, som insolvensbehandleren har valgt (artikel 150, stk. 6, og artikel 167, stk. 1, i CIRE).

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

1. Der findes tre typer fordringer i insolvensbehandlingen:

- i) sikrede og privilegerede fordringer
- ii) efterstillede fordringer
- iii) almindelige fordringer.

Sikrede fordringer er fordringer, der er omfattet af reelle garantier, herunder særlige kreditbeføjelser, idet kapitalen og de tilsvarende renter medtages, der svarer til værdien af de sikrede rettigheder (artikel 47, stk. 4, litra a), i CIRE). Det skal dog bemærkes, at visse garantier bortfalder med konkurserklæringen, og at indehaverne mister deres status som sikrede fordringshavere (artikel 97 i CIRE).

Privilegerede fordringer er fordringer, der er omfattet af generelle kreditrettigheder i forhold til aktiver, der indgår i konkursboet, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom (artikel 47, stk. 4, litra a), i CIRE).

Efterstillede fordringer er de fordringer, der er anført i CIRE's artikel 48, "*medmindre de er omfattet af generelle eller særlige kreditrettigheder, eller pantebreve, som ikke udløber som følge af virkningerne af konkursens erklæring*" (artikel 47, stk. 4, litra b), i CIRE).

De almindelige fordringer er alle andre fordringer (artikel 47, stk. 4, litra c), i CIRE).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Fordringshavere i insolvensbehandlingen, herunder anklagemyndigheden, er inden for den frist, der er fastsat i konkursdekretet, forpligtede til at anmelde fordringer via en anmodning, ledsaget af alle tilgængelige bilag (artikel 128, stk. 1, i CIRE).

Reglerne for anmeldelse, kontrol og optagelse af fordringer er fastsat i CIRE's artikel 128-140.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

De regler, der gælder for betaling af fordringshavere, giver mulighed for forskellig behandling afhængigt af, om kravene er sikrede, privilegerede, almindelige eller efterstillede. Disse regler er fastsat i CIRE's artikel 172-184.

Bestemmelserne fastsætter endvidere muligheden for, at tredjemands betaling af gæld omfattes af subrogation, og de ordninger, der finder anvendelse, når skyldnere hæfter solidarisk.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandlingen kan erklæres for afsluttet:

- efter at den endelige fordeling har fundet sted
- efter at afgørelsen om godkendelse af insolvensplanen er blevet endelig
- efter anmodning fra skyldner (hvis skyldneren ikke befinder sig i en insolvenssituation) – artikel 231 i CIRE
- når insolvensbehandleren bekræfter, at konkursmassen er utilstrækkelig til at dække omkostningerne – artikel 232 i CIRE.

Når insolvensbehandlingen er afsluttet, ophører alle virkninger, der følger af konkursens erklæring, og skyldneren generhverver retten til at råde over sine aktiver, til at sælge eller give sine aktiver væk og frit lede sin virksomhed og sine aktiver (CIRE's artikel 233, stk. 1).

Fordringshaverne kan endvidere udøve deres rettigheder over for skyldner uden andre begrænsninger end dem, der er fastsat i en eventuel insolvens- og betalingsplan.

Betingelserne for og virkningerne af afslutningen af insolvensbehandlingen er fastsat i CIRE's artikel 231-234.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingsafslutning?

Fordringshaverne kan i princippet, efter insolvensbehandlingsafslutning, udøve deres rettigheder over for skyldner uden yderligere begrænsninger end dem, der er fastsat i eventuelle insolvens- og betalingsplaner og i artikel 242, stk. 1, i CIRE.

I forbindelse med fordringshavernes udøvelse af deres rettigheder er fuldbyrdelsesgrundlaget den kendelse, der godkender betalingsplanen, og den kendelse, der bekræfter fordringen, eller i givet fald den afgørelse, der træffes i forbindelse med en senere kontrol, samt kendelsen om godkendelse af insolvensplanen.

CIRE's artikel 242, stk. 1, bestemmer, at der, i tilfælde af at en fysisk persons passiver fritages, ikke kan foretages udlæg i de af skyldners aktiver, som er bestemt til at fyldestgøre fordringer i overdragelsesperioden.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostningerne og udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen anses for at være gæld i konkursboet (CIRE's artikel 51).

Inden betaling af fordringer i insolvensbehandlingen fratrækker insolvensbehandleren de aktiver eller rettigheder, der er nødvendige for at betale omkostningerne og udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen, herunder dem, der kan forudses indtil afslutningen af insolvensbehandlingen.

Betalingen af omkostningerne og udgifterne sker i henhold til CIRE's artikel 172.

I tilfælde af at den fysiske persons forpligtelser bortfalder, anvender formueforvalteren først og fremmest de beløb, der er modtaget ved udgangen af hvert år i overdragelsesperioden, til at betale omkostningerne og udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen i overensstemmelse med CIRE's artikel 241.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

CIRE's artikel 120-127 giver mulighed for at annullere dispositioner, der skader fordringshavernes fælles interesser (dvs. dispositioner, der mindsker, forpurrer, forhindrer eller forsinker betalingen til fordringshavere), forudsat at de betingelser, der er fastsat i disse artikler, er opfyldt.

Gældende lovgivning

[Loven om insolvens og rekonstruktion \(CIRE\)](#)

[Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling](#)

[Civillovbogen](#)

Bemærk: Indholdet af denne informationsfil er ikke bindende for kontaktpunktet eller domstolene og udelukker ikke aktindsigt i gældende lovgivning og eventuelle ændringer heraf. Bestemmelserne i CIRE som omhandlet ovenfor henviser til lovdekret nr. 53/2004 af 18. marts 2004 til og med den ændring, der blev indført ved lovdekret nr. 57/2022 af 25. august 2022.

■ Sidste opdatering: 02/07/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.